

Sygn. akt IV P 386/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Lubinie Wydział IV Pracy

w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSR Agnieszka Czyczerska</i>
Ławnicy:	<i>Danuta Dobrowolska</i> <i>Marta Dziatkowiak</i>
Protokolant:	<i>stażysta Weronika Ziobroniewicz</i>

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2015 r. w Lubinie

na rozprawie sprawy

z powództwa M. S. (1)

przeciwko Ośrodkowi Pomocy Społecznej w C.

o odszkodowanie

I zasądza od strony pozwanej Ośrodka Pomocy Społecznej w C. na rzecz powódki M. S. (1) kwotę 21.765,00 zł (dwadzieścia jeden tysięcy złotych siedemset sześćdziesiąt pięć groszy) - tytułem odszkodowania,

II zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

III nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Lubinie) kwotę 1088,00 zł tytułem opłaty sądowej od uiszczenia której powód był zwolniony.

Danuta Dobrowolska SSR Agnieszka Czyczerska Marta Dziatkowiak

UZASADNIENIE

Powódka M. S. (1), po ostatecznym sprecyzowaniu żądania, wniosła przeciwko stronie pozwanej Ośrodkowi Pomocy Społecznej w C. pozew o zapłatę odszkodowania w wysokości 3-miesięcznego wynagrodzenia za pracę.

W uzasadnieniu pozwu powódka podała, że była zatrudniona u strony pozwanej na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony na stanowisku Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej w C.. Pismem z 19.12.2014r. pozwany wypowiedział powódce umowę o pracę z zachowaniem okresu wypowiedzenia. Jako przyczynę wskazał: przyznawanie świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej wybranym świadczeniobiorcom w trybie pilnym, choć ich sytuacja życiowa nie wymagała podjęcia takowych natychmiastowych działań, załatwianie spraw świadczeniobiorców w sposób wywołujący konflikty i skargi, braku współpracy na oczekiwanym poziomie z lokalnymi organizacjami społecznymi,

stowarzyszeniami oraz osobami fizycznymi i prawnymi w zakresie realizacji celów i zadań pomocy społecznej, braku kreatywności we wdrażaniu nowych form pomocy społecznej odpowiadających na zapotrzebowanie środowiska. W ocenie powódki, oświadczenie pracodawcy o wypowiedzeniu umowy jest nieuzasadnione, a wskazywane w uzasadnieniu przyczyny wypowiedzenia są nieprawdziwe. Przede wszystkim żadne z określeń wskazywanych w wypowiedzeniu nie jest skonkretyzowane i poparte dowodami. Powódka wykonywał swoje obowiązki rzetelnie w sposób nie budzący żadnych zarzutów ze strony przełożonego, którym był Burmistrz C. Z. K.. Nie jest prawdziwy zarzut, że powódka była konfliktowa. Skargi były rozpatrywane przez Radę Miejską w C. i uznawane jako niezasadne. Zdaniem powódki wypowiedzenie jest niezasadne i krzywdzące dla powódki tym bardziej, że pozwany został przełożonym powódki od ostatnich wyborów, tj. od 30.11.2014r., nie mógł zatem w tak krótkim czasie dokonać rzetelnej oceny pracy powódki.

Strona pozwana Ośrodek Pomocy Społecznej w C. nie uznała powództwa i wniosła o jego oddalenie.

Strona pozwana zarzuciła, że przyczyny wypowiedzenia umowy o pracę wskazane powódce są prawdziwe i uzasadnione. Odnośnie pierwszej ze wskazanych przyczyn strona pozwana zarzuciła, że na spotkaniach z mieszkańcami, a także w trakcie przyjęć interesantów w Urzędzie Miasta i Gminy C. Burmistrz uzyskał informacje, że powódka wybranym osobom przyznawała zasiłki celowe specjalne w przyśpieszonym terminie i częściej niż pozostałym wnioskodawcom. Informacje te potwierdziły się gdy Burmistrz zapoznał się zestawieniami przyznanych zasiłków celowych specjalnych w latach 2012- 2014. Wydatki na ten cel rosły systematycznie, a w szczególności w roku wyborczym, co oznaczało, że powódka swoimi decyzjami doprowadziła do sytuacji, w której osoby spełniające kryteria dochodowe określone w ustawie o pomocy społecznej otrzymywały mniejsze świadczenia z uwagi na rozdysponowanie znacznych środków finansowych na rzecz osób o dochodach przekraczających ustawowe kryteria dochodowe, których sytuacja materialna co do zasady na co dzień jest na tyle dobra, że osoby te w pierwszej kolejności samodzielnie powinny podejmować starania o przezwyciężenie trudnej sytuacji, w jakiej się znalazły. W sytuacji ograniczonych środków finansowych i dużej liczby osób uprawnionych w pierwszej kolejności pomoc społeczna winna być udzielana osobom spełniającym kryteria ustawowe dochodowe. Przyznawanie pomocy w formie zasiłku celowego specjalnego osobom przekraczającym kryterium dochodowe wymaga zaistnienia wyjątkowych okoliczności, a takie w analizowanych sprawach nie zostały wykazane. Zgodnie z art. 41 ustawy o pomocy społecznej w szczególnie uzasadnionych przypadkach osobie albo rodzinie o dochodach przekraczających kryterium dochodowe może być przyznany specjalny zasiłek celowy który nie podlega zwrotowi. Pojęcie szczególnie uzasadniony przypadek nie zostało zdefiniowane przez ustawodawcę, niemniej jednak w licznych orzecznictwie podkreśla się, że chodzi tu o sytuację wyjątkową nadzwyczajną, wymagającą wielu niefortunnych wydarzeń oraz wykraczającą poza możliwości ludzkiej zapobiegliwości. Za takie szczególne przypadki nie zostały uznane na przykład: spłata zadłużenia, opłacenie rachunków za gaz, brak dostatecznych środków na bieżące wydatki codziennego życia czy zakup leków przyjmowanych systematycznie. Na podstawie analizy przyznawanych w latach 2012-2014 zasiłków celowych specjalnych strona pozwana ustaliła, że powódka przyznawała pomoc społeczną w tej formie na następujące cele: zakup farby na pomalowanie mieszkania, częściowe koszty pokrycia zużycia energii elektrycznej, zużycia wody, zużycia gazu częściowy zakup okularów zakup soczek soczewek itp. były to sytuacje zwyczajne i codzienne, które nie kwalifikowały się do przyznania zasiłków celowych specjalnych. Odnośnie zarzutu załatwienia spraw świadczeniobiorców w sposób wywołujący konflikty i skargi strona pozwana zarzuciła, że na działalność powódki jako kierownika jednostki wpływały skargi. Tylko 1 z nich była rozpatrywana przez Radę Miejską w C., a pozostałe przez byłego Burmistrza Miasta i Gminy C. R. K.. Ponadto wskazać należy, że powódka unikała załatwiania spraw trudnych i tymi działaniami doprowadziła do wyłączenia się organu, w imieniu którego sprawy konfliktowe i trudne rozpatrywał inny organ na przykład Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w C.. 10 grudnia 2014r. powódka zwróciła się do Burmistrza Miasta i Gminy C. z wnioskiem o wyłączenie jej jako kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej od udziału w postępowaniu administracyjnym w sprawie z wniosku S. T. o przyznanie zasiłku okresowego i zasiłku celowego. Prośbę swoją uzasadniła utratą zdolności do załatwiania sprawy z uwagi na wyłączenie z postępowania wszystkich zatrudnionych. Burmistrz odmówił wyłączenia powódki z tego postępowania uważając, że sprawy mieszkańców gminy C. winien załatwić powołany w tym celu Ośrodek Pomocy Społecznej w C., który zatrudnia pięciu pracowników socjalnych i nie jest możliwe aby wszyscy mieli uzasadnione powody do wyłączenia się z przedmiotowego postępowania. Pomimo

jednoznacznego stanowiska w tej sprawie powódka nie wykonała polecenia służbowego by rozpatrzyć wnioski pana T. przez podległych pracowników socjalnych. Konsekwencją tego działania jest nierozpatrzenie wniosku o przyznanie świadczeń z pomocy wsparcie do dnia dzisiejszego. Jeśli chodzi o zarzut braku współpracy na oczekiwanym poziomie z lokalnymi organizacjami społecznymi, stowarzyszeniami, osobami fizycznymi i prawnymi w zakresie realizacji celów i zadań pomocy społecznej oraz braku kreatywności we wdrażaniu nowych form pomocy społecznej odpowiadając na zapotrzebowanie środowiska strona pozwana wskazała, że powódka jako kierownik ośrodka pomocy społecznej była zobowiązana do realizacji uchwały Rady Miejskiej w C. z 23 września 2008 roku w sprawie przyjęcia strategii (...) Miasta i Gminy C. na lata 2008- 2015. Realizacja zadań opisanych na stronie 32-35 tej strategii wymaga współpracy z lokalnymi organizacjami, grupami społecznymi, osobami fizycznymi i prawnymi oraz kreatywności w proponowaniu nowych form pomocy społecznej zgodnej z zapotrzebowaniem środowiska. Powódka działań tych nie podejmowała, w konsekwencji czego niektórych zadań określonych w tej strategii nie zrealizowała, na przykład nie utworzono klubu(...), nie przygotowano i nie realizowano programów (...). Reasumując strona pozwana wskazała że w powódka nie wykonywał swoich obowiązków rzetelnie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka M. S. (1) była zatrudniona w Ośrodku Pomocy Społecznej w C. na stanowisku kierownika ośrodka od 9 września 2011 roku.

Wynagrodzenie miesięczne powódki liczonej jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wynosiło 7255,00 zł brutto miesięcznie.

Pismem z 19 grudnia 2014 roku Burmistrz Miasta i Gminy C. F. S. rozwiązał umowę o pracę z powódką z zachowaniem okresu wypowiedzenia. Jako przyczynę wskazano utratę zaufania wynikającą z przyznawania świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej wybranym świadczeniobiorcą w trybie pilnym choć ich sytuacja życiowa nie wymagała podjęcia takowych natychmiastowych działań, załatwianie z praw świadczeniobiorców w sposób wywołujący konflikty i skargi, brak współpracy na oczekiwanym poziomie z lokalnymi organizacjami społecznymi stowarzyszeniami oraz osobami fizycznymi prawnymi w zakresie realizacji celów i zadań pomocy społecznej, brak kreatywności we wdrażaniu nowych form pomocy społecznych polegających na zapotrzebowanie środowiska.

Wcześniej, bo 15 grudnia 2015r. Burmistrz F. S. (który objął to stanowisko 05.12.2014r.) spotkał się z powódką i poinformował ją, że będzie z powódką rozwiązana umowa o pracę, bo Burmistrz oczekuje powrotu na stanowisko kierownika ośrodka poprzedniczki powódki M. S. (2). Proponował też powódce pozostanie w ośrodku na stanowisku pracownika socjalnego.

dowód: akta osobowe powódki

zaświadczenie o wysokości wynagrodzenia za pracę powódki, k. 225

zeznania powódki, k. 728 verte-729

zeznania F. S., k. 779 verte-780

Powódka jako kierownik OPS w C. wydawała decyzje dotyczące przyznawania świadczeń z pomocy społecznej. W ramach wydawanych decyzji w 2013r. i 2014r. były przyznawane zasiłki celowe specjalne na kwoty od 250 do 300 zł na cele takie jak pokrycie kosztów zużycia gazu, energii elektrycznej, na zakup opału, leczenie, pokrycie kosztów wyprawki szkolnej.

Kwoty wydatkowane przez OPS na zasiłki celowe specjalne wynosiły: w roku 2012 – 57422,08 zł, w 2013r. – 47565,35 zł, 65704,94 zł w roku 2014.

Wywiady środowiskowe były przeprowadzane przez pracowników ośrodka. Po przeprowadzeniu wywiadu pracownicy, jeśli widzieli potrzebę udzielenia pomocy, składali wnioski o przyznanie świadczeń z pomocy społecznej do kierownik ośrodka, która podejmowała w tym zakresie decyzję.

dowód: kserokopia wykazu wydanych decyzji, k. 35

wykaz kwot przeznaczonych na pomoc socjalną, k. 36

kserokopie decyzji w sprawie przyznania zasiłków celowych specjalnych, k. 702-725

Na powódkę w okresie pełnienia przez nią funkcji kierownika ośrodka wpłynęły 3 skargi. Wszystkie pochodziły od jednej osoby – tj. S. T.. Jedna z nich była rozpatrywana przez Radę Miejską w C. i została uznana za bezzasadną. Pozostałe nie zostały przez Burmistrza Miasta i Gminy C. przekazane Radzie Miejskiej, bo po ocenie radcy prawnego urzędu zostały ocenione jako niemerytoryczne.

Od rozpoznania wniosków o pomoc społeczną S. T. wnioski o wyłączenie od rozpoznania jego spraw kolejno składali wszyscy pracownicy ośrodka. Wnioskodawca ten był znany pracownikom, często przychodził do ośrodka, ubliżał jego pracownikom, krzyczał. S. T. był ponadto byłym mężem jednej z pracownic ośrodka –E. C., z którą jest bardzo skonfliktowany. Te okoliczności powodowały, że powódka podejmowała decyzje o uwzględnieniu wniosków pracowników i wyłączeniu pracowników ośrodka z postępowaniu w sprawie wniosków tej osoby. Decyzje w przedmiocie wyłączenia powódki z postępowania tego wnioskodawcy, podejmował natomiast Burmistrz Miasta i Gminy C..

Z uwagi na powyższe, na wniosek powódki, (...) Kolegium Odwoławcze w L. kilkakrotnie wyłączało ośrodek od rozpoznania sprawy tego wnioskodawcy, uznając wniosek powódki o wyznaczenie innego organu do rozpoznania sprawy S. T. za zasadny.

S. T. składał również skargi na działalność innych jednostek organizacyjnych Gminy C., w tym na dyrektora biblioteki publicznej, dyrektora ośrodka kultury, Burmistrza R. K..

dowód: kserokopie postanowień SKO, postanowień wydawanych przez powódkę- w przedmiocie wyłączenia od rozpoznania sprawy S. T., wniosków o wyłączenie, k. 37-120

kserokopie skarg S. T. i decyzji je rozstrzygających, k.121-175

zeznania świadków:

B. R., k. 396

R. K., k. 396 verte

B. F., k. 668-669

A. W., k. 669 verte

E. B., k. 726 verte-727

Uchwałą Rady Miejskiej z 23.09.2008r. przyjęto Strategię (...)Miasta i GminyC.. W ramach tej strategii zaplanowano na lata 2008 – 2015 utworzenie Klubu (...). Ośrodek Pomocy Społecznej do dnia dzisiejszego takiego klubu nie utworzył. Wymaga to bowiem dużych nakładów pieniężnych, którymi nie dysponował budżet Gminy C..

dowód: kserokopia uchwały RM z 3.09.2008r. i Strategii(...), k. 176-198

W okresie sprawowania funkcji kierownika strony pozwanej OPS realizował projekt systemowy (...)program (...)projekt (...)

OPS przedkładał co roku sprawozdania ze swojej działalności Radzie Miejskiej C.. Sprawozdania były przyjmowane przez Radę Miejską bez zastrzeżeń.

Burmistrz Miasta i Gminy C. R. K. bardzo wysoko oceniał pracę powódki i działalność OPS.

OPS podlegał ponadto kompleksowym kontrolom zlecanym przez Wojewodę (...), Burmistrza Miasta i Gminy C., (...)Wojewódzki Urząd Pracy. Do działalności OPS, w tym wydawanych decyzji w przedmiocie udzielania świadczeń z pomocy społecznej, nie było zastrzeżeń.

W ramach działalności OPS wydawane były decyzje w przedmiocie przyznawania zasiłków celowych specjalnych – zgodnie z art. 41 Ustawy o pomocy społecznej. Innym pojęciem było natomiast rozpoznawanie spraw w trybie pilnym. W takich sytuacjach, w przypadku nadzwyczajnych okoliczności, wywiad środowiskowy miał być sporządzony w ciągu 2 dni. Często zdarzało się tak, że pracownicy sporządzali wywiad środowiskowy w tym terminie w zakresie spraw, które nie były objęte trybem pilnym. Pracownicy bowiem co do zasady niezwłocznie przystępowali do przeprowadzania wywiadów, często robili to przy okazji innych wywiadów, kiedy wnioskodawcy zamieszkiwali w tym samych rejonach C..

dowód: pisma OPS, sprawozdania – k. 343, 350-398

kserokopia protokołu kontroli z 08.2012r., k. 484-508

kserokopia protokołu kontroli z 09.2012r. , k. 509-513

kserokopie zaleceń pokontrolnych (...), k. 514-588, 596-655

zeznania świadków:

B. R., k. 396

R. K., k. 396

B. F., k. 668-669

A. W., k. 669-670

zeznania powódki, k. 728 verte-729

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Strona pozwana rozwiązała z powódką umowę o pracę w zwykłym trybie, tj. z zachowaniem okresu wypowiedzenia, podając cztery przyczyny swojej decyzji. Ocena zasadności rozwiązania z powódką umowy o pracę, mogła zatem dotyczyć prawdziwości, a następnie wystarczającej doniosłości jedynie okoliczności przedstawionych powódce w piśmie rozwiązującym z nią umowę o pracę. Sąd w przedmiotowej sprawie poddał zatem analizie każdą ze wskazanych przez pracodawcę przyczyn wypowiedzenia.

Odnosnie przyczyny przyznawania świadczeń w trybie pilnym, choć sytuacja wnioskodawców tego nie wymagała, to strona pozwana nie wskazała, ani nie udowodniła w tym zakresie powódce żadnych nieprawidłowości. Na uzasadnienie tego zarzutu strona pozwana podała natomiast okoliczności przyznawania przez powódkę „zasiłków celowych specjalnych” w sytuacjach, w których według niej nie było to uzasadnione. Należy jednak wyraźnie odróżnić

pojęcia „sytuacji pilnych” od świadczeń w postaci „zasiłków celowych specjalnych”. Wynika to z zeznań świadków w sprawie –pracowników strony pozwanej, jak i z zapisów Ustawy z 12.06.2012r. o pomocy społecznej oraz wydanego na jej podstawie Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 8.06.2012r. w sprawie rodzinnego wywiadu środowiskowego. Według par. 2 tego Rozporządzenia w sprawach niecierpiących zwłoki, wymagających pilnej interwencji, wywiad środowiskowy należy przeprowadzić w terminie 2, zamiast dopuszczalnych 14 dni. Pracownicy Ośrodka Pomocy Społecznej, nadzorowani przez powódkę jako kierownika, taką procedurę stosowali. Dodatkowo, jak to wynika z zeznań pracowników Ośrodka, pomimo dopuszczalnych 14 dni na przeprowadzenie wywiadu środowiskowego, często przeprowadzali oni wywiady środowiskowe znacznie szybciej – w drugim, trzecim dniu od otrzymania zlecenia, kierując się ekonomiką pracy. Nie oznaczało to natomiast zastosowania trybu pilnego.

Co istotne, „tryb pilny” załatwienia sprawy, jak to wyżej wskazał Sąd, był wyodrębnionym trybem załatwiania spraw i takie pojęcie było jednoznacznie rozumiane i odnoszone przez pracowników ośrodka, w tym powódkę, do szybkości sporządzenia wywiadu środowiskowego, celem niezwłocznego wydania decyzji o przyznaniu świadczeń. Tym pojęciem posłużył się pracodawca w piśmie rozwiązującym z powódką umowę o pracę i dlatego jedynie w tym zakresie ocenie podlegało w niniejszym postępowaniu istnienie nieprawidłowości w działaniach powódki. Takich nieprawidłowości strona pozwana nie wykazała. Konsekwentnie natomiast strona pozwana próbowała natomiast rozszerzyć omawianą przyczynę na nieuzasadnione przyznawanie przez powódkę świadczeń celowych specjalnych, co było w postępowaniu sądowym niedopuszczalne, bo spóźnione. Dołączony do akt wykaz decyzji – k. 35, dotyczy przyznania zasiłków celowych specjalnych, podobnie jak informacja o wysokości środków finansowych przyznawanych na wypłatę tych zasiłków – k. 36. Strona pozwana miała w istocie zarzuty odnośnie braku podstaw do przyznawania przez powódkę takich zasiłków, nie co do stosowania trybu pilnego. Zeznający w sprawie Burmistrz F. S. wskazywał również, że chodzi o „świadczenia celowe”, albowiem pojęcie trybu pilnego nie występuje w Ustawie. Takie zeznania nie zasługują na aprobatę w świetle faktu, że to właśnie takim pojęciem Burmistrz posłużył się w piśmie wypowiadającym z powódką umowę o pracę i takie, wbrew jego zeznaniom, funkcjonuje w obszarze pomocy społecznej- zapisy Rozporządzenia w sprawie rodzinnego wywiadu środowiskowego, zeznania pracowników ośrodka.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał za nieprawdziwą, bo nie udowodnioną przez stronę pozwana, pierwszą z przyczyn wypowiedzenia jej umowy o pracę.

Jeśli chodzi o drugą ze wskazanych przez pracodawcę przyczyn, tj. załatwiania spraw świadczeniobiorców w sposób wywołujący konflikty i skargi, to przyczyna ta również nie uzasadniała rozwiązania z powódką umowy o pracę.

Jak wynika z zeznań Burmistrza F. S., pod tym pojęciem rozumiał on wyłączenie pracowników Ośrodka od rozpoznania spraw wnioskodawcy S. T., choć zarzut sformułowany w piśmie rozwiązującym umowę sugeruje szerszy, choć bliżej niesprecyzowany zakres nieprawidłowości w załatwianiu spraw przez powódkę. Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w tym zeznań pracowników ośrodka, byłego Burmistrza, przewodniczącego Rady Miejskiej w C. wynika, że skargi pochodziły wyłącznie od tego świadczeniobiorcy, który był znanym mieszkańcem C. i który składał szereg skarg na władze Miasta, jak i inne instytucje C.. Pracownicy Ośrodka Miejskiego same wnioskowały do powódki o wyłączenie z rozpoznania spraw tego świadczeniobiorcy, albowiem był on byłym mężem jednej z pracownic Ośrodka, a nadto często przychodził do ośrodka ubliżając pracownikom i zachowując się agresywnie. Powódka była natomiast również wyłączana z załatwiania spraw S. T. przez uprawnione organy, a (...) Kolegium Odwoławcze wyznaczało inny Ośrodek do rozpoznania wniosków tego wnioskodawcy. Trudno jest w świetle tych okoliczności stwierdzić nieprawidłowości w postępowaniu powódki. Źródłem omawianego „problemu”, był bowiem wnioskodawca, nie powódka. Co się tyczy skarg składanych na powódkę, to również pochodziły one wyłącznie od S. T.. Jedna z trzech skarg była rozpoznawana przez Radę Miejską i została uznana za niezasadną, natomiast dwie z nich nie zostały przekazane przez Burmistrza Radzie Miejskiej, po konsultacji z radcą prawnym. Ten fakt również nie może obciążać powódki, która nie była decyzyjna w przedmiocie sposobu rozpoznania skarg, które na nią wpłynęły do innych organów Miasta i Gminy C.. Nie jest natomiast wskazane jako przyczyna rozwiązania umowy o pracę z powódką złożenie przez nią wniosku o wyłączenie do samorządowego kolegium, z uwagi na odmowę wyłączenia ją w grudniu 2014r. przez Burmistrza F. S., a o tym mówił on zeznając przed Sądem. Doprecyzowywanie przyczyn rozwiązywania z pracownikiem umowy o pracę i konkretyzowanie ich w tak dalekim stopniu, nie jest w postępowaniu sądowym

dopuszczalne. Na marginesie więc można jedynie zasygnalizować, że powódka skorzystała z uprawnienia do złożenia takiego wniosku, co nie świadczy o naruszaniu przez nią obowiązków pracowniczych.

Przyczyny wskazane w kolejnych pozycjach pisma rozwiązującego umowę o pracę, Sąd ocenił natomiast jako mało konkretne, albowiem nie wskazywały, jakich de facto okoliczności dotyczą sformułowane zarzuty. Trudności z wyjaśnieniem podstaw faktycznych tych zarzutów miał również Burmistrz F. S., który podejmował decyzję o rozwiązaniu z powódką umowy o pracę. Pytany o to jakie były oczekiwania pracodawcy co do poziomu współpracy z lokalnymi organizacjami społecznymi, stowarzyszeniami, osobami fizycznymi, nie potrafił udzielić jasnej odpowiedzi. Trudno jest w takiej sytuacji zweryfikować poziom niezrealizowania oczekiwań pracodawcy. Burmistrz F. S. zeznał natomiast bardzo ogólnie o braku współpracy ze związkiem emerytów, kombatantów i osób specjalnej troski, przy czym nie miał wiedzy czy taka współpraca została nawiązana przez nową kierownik Ośrodka, co przeczy uznaniu, że kwestia ta jest dla niego na tyle istotna, że może stanowić uzasadnioną przyczynę rozwiązania umowy o pracę. W zakresie przyczyny niewdrażania przez powódkę nowych form pomocy, Burmistrz wskazał na zmianę sposobu organizowania żywienia dzieci w szkołach. Ta okoliczność pierwszy raz pojawiła się w zeznaniach F. S., a zatem jej powołanie jest spóźnione. Dodatkowo nie koresponduje ona z okolicznością wskazaną przez stronę pozwaną w odpowiedzi na pozew na uzasadnienie przyczyn wypowiedzenia, która to dotyczyła nieutworzenia Klubu (...) – który to projekt był zakładany na lata 2008-2015 w Strategii (...) Miasta i Gminy C.. O tym zarzucie powódka dowiedziała się dopiero z odpowiedzi na pozew, co oznacza konkretyzację przyczyny wypowiedzenia dopiero w toku postępowania, a zatem jest spóźnione. Jedynie na marginesie można więc jedynie zauważyć, że środki na utworzenie tego Klubu, miały pochodzić od Gminy C., która nie dysponowała wystarczającą ilością pieniędzy, które na ten cel mogła przeznaczyć. Należy wyraźnie podkreślić, że przyczyny wypowiedzenia umowy o pracę powinny stanowić fakty i zdarzenia odnoszące się do osoby pracownika lub jego zachowań. Już z samego oświadczenia pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę musi wynikać w sposób niebudzący wątpliwości, co jest istotą zarzutu stawianego pracownikowi i usprawiedliwiającego rozwiązanie z nim stosunku pracy. Ewentualna konkretyzacja i uzupełnianie przyczyn wypowiedzenia nie może sprowadzać się do wskazywania de facto nowych okoliczności jako podstaw podjętej przez pracodawcę decyzji.

Konkludując, w ocenie Sądu, pracodawca nie wykazał zasadności rozwiązania z powódką umowy o pracę. W zakresie przyczyn wskazanych w piśmie rozwiązującym z powódką umowę o pracę, w dużej części ich konkretyzacja następowała dopiero w toku niniejszego postępowania. Nie bez znaczenia dla oceny wypowiedzenia powódce umowy o pracę jest okoliczność, że decyzję w przedmiocie rozwiązania z powódką umowy o pracę Burmistrz F. S. podjął już 15 grudnia 2015r., (co zapowiedział wówczas powódce podczas spotkania z nią), a zatem 10 dni po objęciu stanowiska. Podważa to rzetelność dokonanej przez niego oceny pracy powódki. Kierowanie się w tym względzie „głosami” mieszkańców, zasłyszanych przed objęciem stanowiska, Sąd ocenił jako nieprofesjonalne. Dodatkowo istotne jest, że Burmistrzowi zależało na powrocie na stanowisko Kierownika Ośrodka B. S., tj. osoby, która tę funkcję sprawowała w czasie poprzedniej jego kadencji. Ta okoliczność również podważa rzeczywistość określonych w takim krótkim czasie przyczyn wypowiedzenia powódce umowy o pracę. Na podkreślenie zasługuje fakt niezgłaszania żadnych uwag do pracy powódki przez cały okres jej pracy przez jej przełożonego – poprzedniego Burmistrza S. K.. Coroczne sprawozdania z pracy Ośrodka były prezentowane na posiedzeniach Rady Miejskiej, która nie wносиła do nich żadnych zastrzeżeń. Ośrodek podlegał bieżącym kontrolom w całym aspekcie swojej działalności, w tym, weryfikacji podlegały wydawane przez powódkę decyzje. Kontrole przeprowadzał Burmistrz Miasta i Gminy C., jak i Wojewoda (...) i nie wykazywały one nieprawidłowości.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 47¹ k.p.w zw. z art. 45 k.p. zasądził na rzecz powódki odszkodowanie za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia za pracę w wysokości 21765 zł.

Orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego oraz kosztach postępowania Sąd oparł na art. 98 k.p.c. Opłata od pozwu stanowi 5% od ostatecznej wartości przedmiotu sporu, tj. kwoty 21765 zł. Opłata uiszczona przez powódkę, po prawomocności rozstrzygnięcia w sprawie, podlegać będzie stosownemu zwrotowi.